

Hof van Beroep te Gent, arrest van 26 februari 2009

Echtscheiding – Verstoting – Khol – Erkenning – Overgangsrecht – Artikel 126, § 2 WIPR – Toepassing artikel 570 Ger. W. (oud) – Geen nietigverklaring wegens bigamie

Divorce – Répudiation – Khol – Reconnaissance – Droit transitoire – L'article 126, § 2 du CDIP – L'application de l'article 570 du C. jud. (ancien) – Pas d'annulation pour bigamie

Arrest

2008/EV/52

In de zaak van:

B.S., arbeidster, wonende te 9160 LOKEREN,

appellante,

hebbende als raadsman mr. TIREZ Mattias, advocaat te 9200 DENDERMONDE, Franz Courtensstraat 2,

velt het hof het volgend arrest:

1. Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van dit hof op 28 oktober 2008, heeft appellante hoger beroep ingesteld tegen een vonnis dat op 30 september 2008 werd gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, tiende kamer, en waarbij haar vordering, ingeleid door middel van een op 22 februari 2008 neergelegd eenzijdig verzoekschrift, ontvankelijk en ongegrond werd verklaard.

Na daartoe opgeroepen te zijn bij gerechtsbrief van 2 december 2008 is appellante in persoon verschenen op de terechtzitting in raadkamer van 29 januari 2009. Zij en haar advocaat werden gehoord. De appellante werd bijgestaan door de aangestelde tolk, mevrouw Roquia Elmouloua, geboren op 18 mei 1967, die na het afleggen van de door de wet vereiste eed: 'Ik zweer getrouw de gezegden te vertolken welke aan personen die verschillende talen spreken, dienen overgezegd te worden', de gezegden van het Nederlands in het Berbers en omgekeerd omgezet heeft. Verder heeft het Hof kennis genomen van het mondeling advies van het Openbaar Ministerie, uitgebracht door de substituut-procureur-generaal Diederik Deraeve en van de repliek van appellante.

De stukken die appellante ter staving van haar vordering neerlegde op de genoemde zitting, werden ingezien samen met de stukken, deel uitmakend van of gevoegd bij het dossier van de rechtspleging.

2. Het beroep is tijdig en op rechtsgeldige wijze ingesteld.

3. Appellante legde het voormeld verzoekschrift neer ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde in toepassing van het artikel 27 van het W.I.P.R. dat zegt dat in het geval de overheid weigert de geldigheid van een buitenlandse authentieke akte te erkennen, beroep kan worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, onverminderd artikel 121, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23.

Volgens de akte die wordt voorgelegd (stuk 2 van appellante) is appellante op 26 juli 2007 te AI Hoceima (Marokko) gehuwd met de heer Khalid Haddou.

Nadat ze had gevraagd aan de ambtenaar van de burgerlijke stand te Lokeren om deze huwelijksakte te aanvaarden, liet deze laatste weten dat dit geweigerd werd op 10 januari 2008. (zie de kennisgeving d.d. 10.01.2008). De ambtenaar nam zijn beslissing na kennisname van het onderzoek dat door de procureur des Konings was gevoerd en van diens ongunstig advies. Dat advies dat dateert van 7 januari 2008 maakt deel uit van het dossier dat het O.M. bij het rechtsplegingsdossier deed voegen ter gelegenheid van de zitting van 29 januari 2009 waarop de raadsman van appellante verklaarde nog kennis te hebben kunnen nemen van dat advies. Derhalve is het in conclusies vermeld gebrek aan kennisgeving en kennisname van dat advies geen argument meer.

4. Appellante, die de Marokkaanse nationaliteit heeft, is geboren op 30 januari 1989 zodat ze op 26 juli 2007 18 jaar was. Dit is, volgens de nieuwe Marokkaanse familiewetgeving, de vereiste huwelijksleeftijd.

In oktober 2006 is zij samen met haar moeder, een broer en een zus naar België gekomen omdat de gezinshereniging met haar vader Benchallal Aziz, die reeds 3 tot 5 jaar in België verbleef, mogelijk was geworden. Voordien leefde zij in Imzouren. Op 5 minuten rijden met de wagen woont de zus van haar vader (Fatima Benchallal) -haar tante - in bij haar zoon, dit is Khalid Haddou waarvan in de huwelijksakte is vermeld dat hij geboren is in 1973 wat maakt dat er met appellante een leeftijdsverschil is van ± 16 jaar.

Appellante werd in het kader van het hoger vermeld onderzoek van de procureur des Konings verhoord op 7 december 2007.

Khalid Haddou, die de Marokkaanse nationaliteit heeft, is niet kunnen verhoord worden. Volgens appellante verblijft hij nog steeds in Marokko en werkt hij daar als taxichauffeur. Kennelijk is hij nog nooit naar België gekomen. Toen ze dat vermeldde in haar verklaring van 7 december 2007 merkte ze op dat hij nooit de intentie heeft gehad of enige inspanning heeft gedaan om naar België te komen. Uit een brief van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 05 oktober 2007 blijkt nochtans dat hij op 29 maart 2004 een visumaanvraag kort verblijf (type c) indiende en dat deze aanvraag werd geweigerd (om reden "dat er geen garantie was op terugkeer, geen winstgevende activiteit en garant niet solvabel").

Appellante maakte tijdens haar verklaring van 7 december 2007 gewag van een relatie met Khalid Haddou sedert 2 jaar maar met een relatie bedoelde ze dat ze een tweetal keer per week elkaar zagen bij haar thuis waarbij ze dan ondermeer samen gingen wandelen. Indien er op die manier twee jaar ontmoetingen zijn geweest dan was dat enkel mogelijk twee jaar vooraleer ze in oktober 2006 Marokko verliet: appellante bleef onduidelijk over het ogenblik dat deze ontmoetingen precies zouden begonnen zijn. Zoals gezegd had Khalid Haddou in 2004 al wel een aanvraag gedaan voor een visum voor België.

5. Door de ambtenaar van de burgerlijk stand werd in de beslissing van 10 januari 2008 gezegd dat uit het gevoerde onderzoek van het Parket voldoende elementen zijn naar voren gekomen die erop wijzen dat het huwelijk niet is afgesloten om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen en in strijd is met de openbare orde. De ambtenaar heeft daarmee aan zijn motiveringsplicht niet voldaan omdat hij niet zegde welke elementen hij uit het onderzoek had weerhouden om te komen tot zijn beslissing. Het was derhalve onmogelijk een oordeel te vellen over zijn motivering. Dat gegeven is inmiddels niet meer relevant aangezien inmiddels wel is uitgelegd in het bestreden vonnis om welke redenen de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand te Lokeren juist is bevonden.

6. Het is niet omdat het oordeel van de ambtenaar van de burgerlijke stand van Lokeren weinig of niet in concreto werd gemotiveerd dat dit oordeel onjuist is. Het Hof volgt zijn oordeel en zal hierna motiveren waarom het manifest blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap. Door de ambtenaar is terecht op grond van artikel 21 WIPR, waarin de exceptie van de internationale openbare orde is

weergegeven, de toepassing van de vreemde wet geweigerd wegens zijn fundamentele onverenigbaarheid met de Belgische rechtsnoties.

Er wordt verwacht als een man van 37 jaar en een vrouw van 18 jaar een duurzaam huwelijksleven willen tot stand laten komen dat ze de onmiddellijk beleving van hun huwelijk niet uitstellen als daar geen enkele redelijke verklaring voor bestaat. Khalid Haddou en Sakina Benchallal blijken na het sluiten van het huwelijk hun leven van voordien gewoon hervat te hebben. Laatstgenoemde is terug naar België gekomen en de leefomstandigheden waarin beiden verkeerden sinds oktober 2006 bleven onveranderd. Niets wijst erop dat Sakina Benchallal als gehuwde vrouw bij haar man in Marokko is geweest: enige verklaring daarvoor ontbreekt.

Er kan zeker al niet gesproken worden van een intentie om een duurzame levensgemeenschap tot stand te laten komen als duidelijk blijkt dat het enige oogmerk van het huwelijk is geweest dat Khalid Haddou in België zou kunnen verblijven.

Volgende gegevens versterken de vorige argumentatie.

Vóór het huwelijk was er al belangstelling van Khalid Haddou om in België te komen verblijven. Aangezien hij de zoon is van de zuster van haar vader waarmee er altijd contacten zijn geweest, wordt haar onwetendheid daarover beschouwd als zijnde voorgewend. Die belangstelling kon zij ongetwijfeld zeer goed begrijpen omdat haar vader al veel eerder naar België is gekomen en omdat zij daarna samen met haar moeder en een zus hem is komen vervoegen. Wanneer de mogelijkheid bestaat voor Khalid Haddou om door middel van een huwelijk een verblijfsrecht in België te krijgen wilt ze zeker niet anders en kan ze ook niet anders dan haar medewerking verlenen.

Als de hoger vermelde omstandigheden van die aard zijn dat ze moeten doen besluiten dat er minstens één van de echtgenoten niet de intentie heeft een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen, wordt verwacht dat appellante alle nuttige informatie zou geven waarmee ze deze besluitvorming zou kunnen beletten. Alhoewel zij daartoe meerdere kansen heeft gekregen, heeft ze die informatie niet gegeven. Aldus blijven meerdere vragen onbeantwoord o.a. over de voorbereiding op het huwelijk, over de dagen dat ze na het huwelijk samen zijn geweest, over de wederzijdse omgang met elkaar van de datum van het huwelijk tot op heden, over hun visie op de duurzame levensgemeenschap. Het feit dat appellante ook na het wijzen van het bestreden vonnis nog steeds geen informatie gaf met het oog op een andere besluitvorming, is veelzeggend. Als, zoals appellante verklaarde, foto's zijn genomen geweest op de huwelijksdag dan is het onmogelijk dat ze nog geen kans heeft gekregen om deze foto's of eventueel latere foto's van de echtgenoten samen voor te leggen. Als Khalid Haddou niet alleen een verblijfsrechtelijk voordeel beoogt maar ook de wil heeft om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen, had appellante dit geloofwaardig kunnen maken door uit te leggen hoe hij eenmaal in België in staat zou zijn om bij te dragen in de kosten van het gezin hetgeen echter niet is gebeurd. Appellante heeft wel verklaard dat hij zinnens is zijn job van taxichauffeur uit te oefenen in België maar het is daarmee niet aangetoond dat dit een realistische gedachte is; wat zijn de reële kansen dat hij deze job in België kan uitoefenen, op welke termijn en onder welke omstandigheden.

Gelet op het feit dat in de huwelijksakte ook geen precieze geboortedag is bepaald, is het ook begrijpelijk dat appellante zich tijdens het verhoor beperkte tot de mededeling dat Khalid Haddou 34 jaar is. Het leeftijdsverschil van 16 jaar staat op zich de intentie om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen niet in de weg maar het is in alle geval geen element die het moeilijker maakt om op grond van de hogerstaande overwegingen te besluiten tot het bestaan van een schijnhuwelijk.

De door de ambtenaar ingeroepen openbare orde exceptie, bedoeld in artikel 21 van het W.I.P.R. is een voldoende reden om te zeggen dat het huwelijk niet kan erkend worden en dat de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand juist was.

OP DIE GRONDEN, HET HOF,

Recht doende op verzoekschrift,

met in acht name - o.m. van het artikel 24 - van de wet van 15 juni 1935;

verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond;

verwijst appellante in de niet-begrote kosten van het hoger beroep.

Aldus gewezen en uitgesproken in raadkamer van het Hof van beroep te Gent, **elfde quater kamer**, recht doende in burgerlijke zaken, op **zesentwintig februari tweeduizend en negen**.

Aanwezig:

de heer Patrick De Buck, kamervoorzitter;

mevrouw Sabine De Bauw, raadsheer;

de heer Georges Macours, plaatsvervangend raadsheer;

de heer Lodewijk Langelet, griffier.

